

SZÁLLÓ LEVELEK.

Megjelenik a hónap 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 10 korona.
Fél évre . . . . . 5 korona.
Egyes szám ára 30 fillér.

Felelős szerkesztő:
POLGÁR BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nyirád, Zalamegye.

Ide intézendő a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény.

Polgármester ur, Walach!

Lapunk mult számában megjelent leleplező közleményünk, a hozzánk érkezett számtalan elismerő levél tanúsága szerint oly roppant hatást idézett elő Zala-Egerszegen, hogy azóta másról alig is folyik beszéd, mint a gyászmagyarka *Várhidi Lajos* polgármesterről. Magán beszélgetések, kávéházi és vendéglői bizalmas eszmecserék egyetlen tárgya a zala-egerszegi hirhedt polgármester; senki sem azt kutatja, hogyan juthattak e lap szerkesztőjének tudomására a súlyosan kompromittáló adatok: mindenki csak egyre azt hajtja, hogy „szórul-szóra igaz, ami közölve lett”. — Különösen pedig — mint tudósítónk írja — megleg hatással van a megyei körökre az, ami *Várhidi* éretlen bánásmódjáról lett írva az alispánnal történt incidenst illetőleg. Már meg is indultak a kombinációk az utód személyére, mert, hogy *Várhidinak* pusztulni kell Zala-Egerszegről, ezzel tisztában van mindenki. Jól tudják, hogy akit egyszer a „Szálló Levelek” tollára vett, annak jobb lett volna nem is születni a világra.

Az első cikk megjelenése óta ismét súlyos adatok birtokába jutottunk, ugy vagyunk ezekkel, mint a hegyről alá-guruló lavina, mennél tovább hömpölyög, annál nagyobbá, riasztóbbá lesz *Várhidi Lajos* botrányos dolgainak a lavinája is.

Lássuk csak!

A zala-egerszegi *kaszinó* nagytermében az októberi megyei közigazgatási banketten történt a dolog. Ezen a társaságban részt vett a vármegye fő- és alispánja is. Az asztalnál ülő bizottsági tagok közé belépett *Várhidi Lajos* polgármester is s mintha az irnokjai hivatali helyiségébe lépne, szivarszóval állt a főispán elé s ennek szemébe fujva a füstöt, tette meg hivatalos jelentését.

Hát hiszen, az nem különös jelenség, mikor valaki a másikkal beszélgetve, szivarozik, de az igen is a nevetlenség netovábbja, hogy egy „tekintetes ur” egy méltóságos ur sze-

mébe akkor eregesse a füstöt, mikor hivatalos jelentéseket tesz feljebbvalójának.

Nem is állhatta meg az alispán, hogy ne figyelmeztesse általános közhelyeslés között a magáról megfeledkezett *Várhidit*, hogy uri társaságba nem illik égő szivarral bemenni s ha ő, mint alispán a főispánnal beszél, nem szokott szivarozni. A cinóber vörös polgármester erre még pirosabb lett s hogy az alispán megszégyenítő fellépését megtorolja: lovagias mérkőzésre hívta ki a vicispánt s ily uton nyert befejezést ez az ügy. Az egész közönség elítélte a hencegő polgármester ezen újabb stiklijét, mert ebből is látható férhetetlen gögös viselkedése s különösen igazolja azon feltevést, hogy *Várhidinak* egyetlen örömét az képezi, ha másoknak kellemetlenséget okozhat.

Ezen hősködése után a „vöröslájbí” ténsurnak a megyei bizottsági tagságra fájdukt meg a foga. Megakarta mutatni a neki éppen sehogyan nem tetsző Csertán Károlynak, hogy milyen fene egy népszerű legény ő. Tehát kiadta a parancsot, hogy a „vöröslájbí” meg kell választani bizottsági tagnak.

Kluger, *Kardos* Samu irnokot azon biztató igérettel eresztette ki a városba korteskedni, hogy ha bizottsági tag lehet ő (*Várhidi*), akkor megteszi városi közgyámnak. *Kardos* ur a csónakra emlékeztető czipócskéit hamarosan végigfuttatta szép Zala-Egerszeg minden utcáján s ugy örült a polgármester ur biztató igéretének, mint a tót a bizonyos testrészenek. Bekorteskede az egész várost, fényes igérettekkel megszerezte szeretett princípálisának a 136 szavazatból álló zsidóhítköztséget s így le is szavaztak a 325 voksból 136-an *Várhidira*. A többi versenytárs, egy ügyvéd, egy orvos és egy boltos 300, 290 és 270 szavazatot nyert, a népszerű *Várhidi* pedig csak 136-ot. Azt beszélnek, hogy a 136 szavazat sem mind a zsidókból került ki, hanem a városi alkalmazottak is segítettek basájuk hiuságát tömjénezni. Az azonban bizonyos, hogy az egész

kir. törvényszék, bíróság, pénzügyigazgatóság, vármegyei alkalmazottak, valamint a város polgársága, mind a polgármester ellen szavazott, ezzel is dokumentálni akarván, hogy egy éretlen, nevetlen fráter iránt jóérzésű ember bizalommal nem viseltethetik. *Várhidi megválasztása ellen felebbezést adtak be.*

Ez tesz tanuságot arról, mekkora tekintélynek örvend a zala-egerszegi polgármester s ebből megállapítható az is, hogy ha orcájának vékonyabb takarója volna, már rég nem árulgatná Zala-Egerszegen földi bájait.

A zala-egerszegi *izraelita* templom felavatási ünnepélyén adott diszében, mint a fajta tapintatos diplomata, felköszöntőjében olyasfélét emlegetett, hogy az 1883-iki antiszemita zavargások többé nem ismétlődhetnek meg. Ez valószínű is, kivált ha ő nem marad polgármester, mert kihívó modora miatt könnyen megtörténhetik, hogy ártatlan emberek fognak szenvedni.

Van ezen dolgainál még különb, még megbotránkoztatóbb tette is.

A *vásártértől* a „*Becsalí csárda*” felé vivő utat, mivel nem volt egyenes, elrontatta s emiatt a *temető kerítését össze-vissza rongáltatta s minden felhatalmazás és engedelem nélkül a régi sirokat megpusztította, megbolygatta.* Ez a kegyetlenség a városnak 1200 koronájába került s csodálkozni lehet azon, hogy még nem akadott ember a képviselők közül, aki *Várhidi Lajost* a polgármesteri székből kidobja, magasan hordott orrát fölfricskázza.

No, mi majd kiporoljuk silány irháját! Mert aki a halotti sirokat hatóságai engedelem nélkül rongálja, az súlyos kihágást követ el s az nem érdemes arra, hogy majdan az ő sirján a kegyelet mécsese lobogjon.

Mint már mult számunkban is megemlékeztünk, *Várhidi* basáskodó természetével már igen sokakat megbántott. Nincs a városi képviselőtestületnek egyetlenegy tagja sem, kibe bele ne kötött volna, akit a közgyűléseken, elnöki hatalmával visszaélve, rendre ne utasított vagy meg ne sértett volna. Pedig ő milyen érzékeny! Lám,

➡ Lapunk karácsonyi számába hirdetések jutányos árban felvesz a kiadóhivatal. ➡

képes volt az alispánt, mert ez szemére hányta hanyagságát, személyeskedéssel megvádolni; mikor pedig a tisztességes viselkedésre figyelmeztette, képes lett volna rozsdás fringiját is kirántani, hogy mint afféle lovagias gyerek, vérben fürödhessék.

Tisztviselőihez is durva, goromba; őket folyton sértegeti, gyanúsításokkal illeti, törvényes ügykörüket önkényesen nyirbálja; a városnak hasznot adó bérlőkkel összevesz, pereskedik. Legutóbb is az „Arany Bárány“ új bérlőjével is összetűzött s jól lehet ez még csak 1905. évi január hó 1-ével veszi át bérletét, mégis már azzal kedveskedett, hogy — „Jobb lesz, ha ide sem jön!“

Nemrégiben egy Bauer nevű építész járván Zala-Egerszegen, Várhidi polgármester a *pénzügyi palota tervrajzait* rendelte meg nála. A tervrajzok el is készültek, az építész azt Várhidinak át is adta, ez el is fogadta, de mikor az építész az 1200 korona munkadíját követelte, az előkelő gavalér Várhidi eltagadta, hogy ő rendelte volna meg a tervrajzokat. Persze a polgármesternek nem volt meghatalmazása ily tervrajzok megkészítésére s így, nehogy neki kelljen a náprádfai jussból az 1200 koronát leszurni, hát a legkényelmesebb eszközhöz nyult, a hazudozáshoz, a tagadáshoz.

Valóban, aki ily aljas tettekre vemedni képes, annak még a *pozvai* bírói lócán sincs helye, sincs keresni valója, az méltó arra, hogy földi pártfogója a *Cylinder* Pista ur bokros érdemei elismerésül a balkézzől való feleségével felejtse Várhidi-Walach Lajos szalmaözvegységének emésztő gondjait. (Folytatása következik.)

A Muraköz veszedelme.

Vármegyénk egyik termékeny, kies vidékét nagy veszedelem fenyegeti: Nemcsak a trachoma-betegség pusztít feltartóztatlanul, de a horvát anyanyelvű testvéreinket megmértelyező röpiratokkal is bolondá tenni igyekeznek ezek hiszékeny lelkületét. Ugy látszik, az izgatás főfészke *Varasd*, a hol a horvát propagandát szolgáló „*Nase Pravice*“ című izgató lap műhelye gyártja *dr. Magdic Pero* fiskális gyalázatos förmedvényeit, melyekkel aztán elárasza az egész Muraközt titokban, éjjel. Gyalázza a magyar nemzetet, a magyar muraközi intelligentiát, a hivatásukat lelkiismeretesen teljesítő tanító-ságot, szóval, nyelvét öltögeti mindarra, ami magyar.

És a hatóságok petymetegül, nem bánom módra vesznek tudomást ezekről a hitvány sajtótermékekről. Mert a lázító cikkeket leginkább a zágrábi

érsekség főhatósága alá tartozó hecc-káplánok írják, a kik pedig az állami iskolákban tanított hittani órákért a magyar államtól tisztességes jövedelmet élveznek. Emlékezhetünk még a zágrábi érseki titkár, *dr. Prémus* gyalázatos korteskedésére, a kit azidőben *Gőzöny*, volt vármegyei főjegyző kisértetett Muraközbe.

Ilyenek a többi papok is; alig van egy-két kivétel közöttük, ezek is, ha activ részt nem is vesznek az izgatás aknamunkájában, de a hozzájuk besosztott káplánoknak elnézik piszkos üzelmeiket, — hallgatásukkal beleegyeznek.

A „*Nase Pravice*“ (magyarul „A mi jogaink“) minden megjelenése egy-egy attentatum a magyar állameszme ellen s ez a hitvány ujság még dicsekedik is azzal, hogy hátamögött áll a muraközi tanító-ság „hathatós, hazafias közreműködésével.“ Ugy tudjuk, hogy a vármegye kir. tanfelügyelője évenként jelentékeny jutalmakat oszt ki azon muraközi tanítók között, akik a magyarosítás körül érdemeket szereztek. Épp azért felette kívánatos volna, ha e, nemzeti megrontásunkat előidéző, hazaáruló galád aknamunkát főispánunk alispánunkkal karöltve tanulmánytárgyává tenné s minél előbb erélyes fellépésével a népbolondító gazemberek körmére reakoppantana.

Ez okból tanácsos volna a főispán és alispán urnak a Muraközbe kiszállani, az érdekelt járási főszolgabírákkal és elsősorban a papságot meghívni értekezletre. Ezen értekezlet kitézéseig a hatóságok és tanítók biztos és bizalmas információt szerezhetnének a Muraközben lakó horvát agitátorokról s az ilyenek felismerése esetén a legkérelmeltebb szigorral kellene a törvény rendelkezését érvényesíteni.

Nekik kell a papságot kötelességeire kioktatni, a zágrábi érseket pedig átiratilag figyelmeztetni, hogy amennyiben a Muraközben lelkészkedő papságát a magyarság elleni izgatásról a legszigorubbán le nem tiltja: tettenérés esetén az izgató papokat kitoloncoltatják s ha a veszedelem meg nem szűnik, úgy a Muraköznek egyik magyarországi püspökséghez csatolása érdekében mindent megtesznek.

Ha a lelketlen magyarfaló hecc-káplánok erélyt látnak s tudni fogják azt, hogy büntetlenül nem fog gazzatottuk hagyatni, úgy bizonyára fel fognak hagyni nemzetrontó, népet bolondító ténykedésükkel.

A másik hathatós eszköz egy magyar szellemben vezetendő oly pénzügyi intézet felállítása lenne, amely olcsó kölcsöneivel a népet az uzsorás horvát takarékpénztáraktól elszoktatná.

Ez okból szükséges és célravezető lenne, ha a muraközi jegyzők olcsó pénzt szereznének akár váltóra, akár jelzálogi biztosíték mellett. Hazafias munkát végeznének ezzel s így megértené a józan nép, hogy a magyar pénzügyintézetek olcsó kamatláb mellett a megadható legmagasabb kölcsönöket is képesek folyósítani.

Nagyjában ezen segélyeszközöket véljük az izgatás letörésére a legalkalmassabbaknak, szívesen vesszük s készséggel felajánljuk lapunk hasábjait a tárgyhoz szóló közleményeknek.

Muraközi.

Monolog, később Dialog.

— Előadja a vitai pap és életpárja. —

(Szinhely: A vitai plébánia-ház ebédlője. — Idő: Esti nyolc óra novemberben, 1903-ik évben. Kövér Géza nagy lépésekkel méri az ebédlőt s meg-megáll a nagytükör előtt.)

— Szervusz, öregem! Derék gyerek vagy: hatalmas fogást csináltál. Tied a Katica, a vitai Vénusz! — Igy szól a tükörben látszó formájához.

— Bizony, én derék gyerek vagyok — folytatá. El kell magamnak is ismerem, hogy fényes fogást csináltam. Most már értem: *miért lettem pap*.

— Fölséges! ily gyönyörű szöke teremtetést enyémnek mondhatni. Haj, mit szól ehhez Béri Lexi, meg Bajomi Bandi — a derék, *testes* kollégák! Bámulnak, hiszem s nevetnek Katicám izlésén. Pedig nincs mit nevetni, mert Katicám sem tett rossz fogást. Ő, mint zárdavégzett nő, bölesen tudja, hogy „kicsiny ember nagy bottal jár“ . . . Ha-ha-ha! ezt ne felejtsetek Lexi és Bandi komáim, midőn derékségekkel kérkedtek . . . Ha Krisztus urunk az én Katicámmal találkozhatott volna Palesztinában, nem mondta volna, hogy: „Az én országom nem e világról való!“ Őh be jó, hogy Katica most él s *engem győz meg* az ige ellenkezőjéről . . . Petőfivel tartok, aki megírta: „Midőn Isten a hölgyet teremté, örömeiben sirva fakadott.“ Igen, így van, ez az igaz! — Én magam is így vagyok. Midőn Katicám karjaimba dől, felejték minden ígét, breviáriumot, reverendát és csak nyögni, csak epedni, csak hálálkodni tudok — édes bálványom előtt . . . És hogyan is mondja Kossuth Lajos? „A tények meztelensége a leghódítóbb ékesen szólás.“ Es ez szent igaz! mert ha Katicám *bizalmas kosztümben* előttem áll, egy valóságos *élő ékes-szólástan*, melyből én életet, erőt, ösztönt, kedvet nyerek — hivatásomhoz . . . Megszólnak sokan, hogy pap létemre házasetet élek, hogy összeálltam a mester leányával. Ám ez rágalom. Tudhatják, akik azokat az isteni „Szálló Levelek“-et olvasák, hogy én törvényesen nősültem. Tanu reá György segédjegyző sóhajtozó és vérző szive is . . . Megszólt különösen Hei József kanonok ur is. De hát — a szó köztünk maradjon — ő nem azért, hogy Katica itt van, hanem hogy nem ő tőle hoztam gazdasszonyt . . . Hát persze, hogy ez bántja. Nohát bánthatja is. Szent igaz, hogy ő tett engem vitai plébánossá. Ha ő nem könyörög a püspöknek, maig is, mint gyulakeszi káplán, rágom körmeimet . . . Megvallom,

gondoltam is reá, hogy tőle hozzak gazdaszszont. Badaacsonyi Jóska bátyám is fölötte ajánlotta. De hát Darwin sem bolond, midőn hangoztatja, hogy: „Az embernek nincsen szabad akarata.“ Meg azután az az egyházi rend szentsége és a reverenda sokkal gyengébb anyagok, hogysem rajtok Amor nyilai keresztül nem hatolnának... Hozzá még a jó tanácsot adó Badaacsonyi Jóska bátyám sem vett magához öregesét, hanem a vén sas, amint első házvezetőjét eltemette, egy kis doktor kisasszonyt vitt a — dormitóriumba...

Elég az ahhoz, megláttam Katicát s megszerettem. Főleg midőn láttam, hogy anyjához, ki az egyházi rendnek szintén hű ápolója, teljesen méltó, imádásra gerjedtem iránta. Végre is: Der Apfel fällt nicht weit von Stamm!... Elvettem hát Katicát. Kinek mi köze hozzá? Ezt mondja Pap Imre kollégám is, ki pedig parochiáját annyi szép esemével népesítette be, hogy kikerülne belőle egy anyaszentegyház... *Czápainé* urnó meg azzal érvelt, hogy Katicám nem szerelemből jött hozzám, hanem jövedelmémért, melyből, mint az *apáti esperes* donnája, ezereket szerez s azután férjhez megy — tisztességes helyre; hogy testvérei, míg velem él Katica, kitanulnak az én pénzemen; egy szóval anyagilag koldussá tesz s azután elhagy, el. Lári-fári! — mondtam *Czápainé*-nak. Ha ipam kap valamit tőlem, megérdemli. Végre is *csak nem más*, hanem ő nemzette nekem a Katicát s meg azután van elég jövedelmem, amiből segítem is az ipamat csupa hálából is. Avagy nem voltam-e hálás az ipamhoz és nem gyakoroltam-e nagymérvű felebaráti szeretetet, például most ősszel, midőn hatvan mérő buzát eladtam, melynek árán ipam gyermekei — az újdonsült sógorok és sógorasszonyok — iskolára mehettek. Végre is kikerül mindez az én jövedelmemből. Az volt nagy bolond, aki annyi jövedelmet akasztott a nyakamba, hogy mindenre telik... Mondta *Czápainé* azt is, hogy napam nem adta volna nekem Katicát, ha nem volnék pap, mert ilyen icipici fráter nem illethné meg az ő leányát, tehát csak a jó jövedelemre adta oda. Ez azonban nem igaz. Azt mondja napam, hogy épen ellenkezőleg: Ő mindig az ilyen *alacsony embereket* kedvelte. — Jelszava napamnak: „Kicsiny a bors, de nagy az ereje.“ Így gondolkodik Katicám is... Nohát csak irigykedjék a világ! Salamon király volt, mégis, 80—90 éve dacára is, meghódolt a nőknek. Vajjon miért lennének én különb Salamon kollégámnál?!

Az a jó tanácsokat osztogató *Francsicsné* meg arra figyelmeztetett a multkor, hogy szegény szüleimet hoznám le Pápáról; azokat menteném fel a gondtól. Mindenüket reám költötték, miattam adósságba verték magukat, gondolva, hogy öregsgökben az én védőszárnyaim alatt huzhatják meg magukat. Hetvenkét éves édes anyám roskatag testével még most is vásároz. Rázós, löcsös kocsin, kemény lánán ülve, szenved a vásári utazás gyötrelmeit. Van-e lelkem, hogy ezt el tudom nézni? Merem-e a negyedik parancsolatot a gyermekeknek magyarázni, mikor én vétek ellene leginkább? stb. Ilyeneket hangoztat fülemben *Francsicsné*. S még ez a buta templomatya is azt mondta reá, hogy igaz; hogy bolond, a ki fiából papot neveltet, ha egyszer ez nem a szüleit karolja fel, hanem holmi könnyelmű, here fehérsze-

mélyekkel piszkítja a — plebániát. Különös egy dolog ez. — Hiszen a Szentírás bölcsen megmondja, hogy „elhagyja a férfiú apját és anyját s ragaszkodik az ő feleségéhez.“ — Nos, hát akkor mit akarnak tőlem? Ugyis rengeteg a gondom: Katicát rangjához illően járatni, ipam gyermekeit taníttatni, hetenkint esti mulatságokat adni (ezt nem engedi el *Czapai* komám, ki ezen okból azt az ablakbeverő *Tóth Erzsit* nem ereszt reám), törleszteni a soproni tartozást s a pápai és veszprémi takarékokat; hintó és butor árát fizetgetni stb. Nos, kell-e több gond kopasz fejemnek? Igaz, hogy nagy jövedelmem van, de fel is megy az a most említett dolgokra. Szüleim tegyék, amit akarnak. Elég szép bizalom tőlem, hogy kezeseknek őket is elhívtam a takarékbba.

(Most belép Katica, ki mamájához szaladt át kissé, kis vaesoramaradékot s csemegefélét vivén annak.)

— Mit csinálsz kis kan gilicém? — kérde a plebánost. Mintha kissé szomorú volnál? Talán annak az utálatos Tót Erzsinek a levele busit? Ne félj ám picikém. Papám megígérte, hogy éjjel-nappal felügyel a kocsissal együtt, hogy nyugodtan lehessünk a plebánián. Meg azután tudod-e szívem, a jegyző ur is megígérte, hogy mihelyt találkozik *Tóth Erzsivel*, beleszurja a stíléjét. (Melyiket? a szedő.)

— Nem vagyok szomorú kedvesem, *Tóth Erzsi* sincs most az eszemben. Csak rólad és mindig csak rólad álmodozom. Alig merem még most is elhinni, hogy te enyém vagy s velem élsz imádott angyalom. — Szerelmes szívem a repedéshez, lelkem az örüléshez van közel, ha csak pár percre is távol vagy tőlem. (Átöleli Katicáját s leborul előtte.) Te Isten, kit egyedül imádkok a világon. Téged látlak a breviáriumban, a misekönyv betüiben, az oltáron! Téged véllek tartani kezemben ujhold-vasárnap az oltár előtt! Te szentség! tied az életem, tied mindenem. Te feléd száll lelkem imádata, szerelmem tömjénfüstje. Óh, miért nem mutathatlak fel a népnek, mint szentséget, hogy hódolattal borulna le előtted az egész világ.

— Mit szenvedélyeskedel kis arany-szamaram? — szól enyelegve Katica. Ugy is tudom, hogy szeretsz! Tudom, hogy én vagyok a te drágalátos kis sánta-bébiced.

— Tudom, hogy az vagy, de te meg azt tudd mindig, hogy én imáadásig szeretlek. Mert ha csak egy cseppet is kételkedel szerelmemben, brevi manu, *felakasztom* magamat. — Ime, megesküszöm újra előtted Katicám, lelkem, életem, üdvösségem és mindenem, hogy úgy legyek boldog mind ezen, mind a másvilágon, amint igazán szeretlek... Ugy-e nem hagysz el soha engemet? — Ugy-e nem úgy lesz, amint *Czápainé* jövendőli?

— Nem, nem, soha! Esküszöm én is — szóla Katica hévvel.

(Most ismét leborul Kövér Géza Katicája előtt, magához szoritja kis bébicéjét, kéjsóvár pillantásokat vet annak kipirult szűzies arcára.)

— Katicám, lelkem kis feleségem! — hebegé. Mennél tovább nézlek, annál szebbnek, annál istenibbnek látlak. Ily gyönyörű teremtes láttára készülhetett a görögök Vénusz-szobra. Ily igéző alak kedveért vehette le Luther Márton a barátesuhát. Bölcs Salamon is ily bájos angyalokat bálványozhatott. Ily isteni személyhez intézhette:

„Énekek Éneke“ című könyvében érzékeny verseit.

— De hiszen az „Énekek Éneke“ a Szentírásban van — jegyzé meg Katica. Ott csak nincsenek szerelmes versek?

— Dehogy nincsenek lelkem! Nézzed csak! (A könyvtárhoz szalad Kövér Géza s csakhamar kikeresi az illető verseket.) Olvassad! (Olvassák mindketten.) „Olyan a te köldököd, mint a kerekded csésze, mely sohasem szükölködik nedvesség nélkül.“ — „Olyan a te hasad, mint a liliumokkal körülkerített buza-asztag.“

— Gézám lelkem, mintha kissé frivol volna ezen verseknek a hangja — jegyzé meg szemérmesen Katica.

— Óh édes lelkem, a frivolság a fel fogás dolga. Dehogy frivolok e versek. Hát te, imádott madonnám, vajjon nem illik-e reád e verseknek minden betűje? Hiszen Salamon szinte az én ajkamról lopta el e gyönyörű szavakat. Légy reá büszke aranyos bébicem, hogy a te tested bájait már Salamon papa megénekelte.

— Kis *nyuszim*, te hízelegsz nekem!

— Óh dehogy hízelgek. Ha ezer évig beszélnék is a te szépségedről, szűzességedről és bájaidról, még sem volna az hízelkedés. Egyébként gyere lelkem, ne fejtegetdjünk most többet, fujjuk el legujabb nótánkat! (Átölelik egymást, táncra perdülnek s éneklük.)

„Beszélhetsz Karbunkulus,

Mégis enyém a Katus!“

„Ugy van Gézám, ugy, ugy, ugy;

Kis mamánk akarta ugy.

Édes apám sem bánja.

Mert így nő a kasszája:

Jövedelem a papé,

A haszon a papámé!

Tyu-haj!“

(Folyt. köv.)

Közi: Dr. Karbunkulus.

Máté evangélista nyílt levele

a választó közönséghez!

Tisztelt Polgártársak és
Nagyságos Honleányok!

Ütött a 13-ik óra a Zországházban 1904. évi novemberis hó 18-án esti 10 óra 9 minutában. Elnaplopózták a Házat s így haza kerültem én is Közétek; mert, ha folyna a hopptruktíós országos gyűlölködés, úgy nem úgy kerültem volna haza, ha nem úgy gyűttem volna Haza! Ennek következtében szükségét látom, hogy a helyzetről tájékoztassalak benneteket.

Madagaskár szigetén a hőmérő 0 fokon alul pihen, de az én honszerelmem lángja 120 R. fokot mutat (megjegyzem, hogy Reamur csak 80 fok van, a többi 40 Celsius és Fahrenheittől került ráadásul). Mert igen kedveseim! — most nagyon lobogni kell a keblekben a honszerelmem lángjának, egyrészt, mert hideg van, másrészt, mert a Haza fázik, könnyei elállnak arcain.

Van azonban egy honmentő eszmém, ime!

Tartsunk Sármelléken a pajtában tiltakozó körmenettel vegyes gyűlést. Indítványozni fogom:

1. hogy a Szálló Leveleket 10 éves pályafutása alkalmából feliratilag üdvözljük;

2. hogy Gróf Apponyi régi volt pártvezérem fölkaszaboltassék s miként Vata pogányvezér teste egykoron Veszprém várának kapuira kiszegzetett, épp úgy az ő Amerikai eszmékkel szaturált feje is az enyém helyébe tétessék;

3. a Keszthelyi fehér papok tenyészképessége felől külön meggyőződés szerzendő;

4. Béri Lexinek jó paróchia adandó;

5. Ács Ferencet, mint antik-jellemű uri embert a tapolcai takarékpénztár diszelnökévé kell megválasztani;

6. Major Vendel polgártársam tejszövetkezeti igazgató legyen;

7. a tapolcai borvásár jövőben jobban szerveztessék, amennyiben alkuszok és ügynökök onnan kizáraszanak;

8. legvégül a Harangozó-palota 5 águ koronája alá nemesi cimert szerzendő. E cimert mezejében *dr. Nokedlira* emlékeztető kettősfarkú oroszlány sákerkést tart; kékfestőbe mártogatott ludseprő alakjában; s apró *gáber*-féle árva hatosok képezzék benne a *Csillagokat*.

Ezen indítványt szavazzuk meg, akkor boldog lesz a magyar. Most pedig, midőn gőzölgő honfui csókomat kicserepedzett ajkaitokra lehelném: fogadjatok meleg elismerésemet ismételtan tanusított bizalmatokért és ígérem, hogy jövőre mandátumot vállalni nem fogok, minekutánna a Hazáért én már eleget szenvedtem.

A napokba még felmegyek Budapestre s ígérem, hogy karácsonyi ajándékokról gondoskodni fogok. Így hozok a *páhoki öreg* birónak frissen hámozott mogyorófa-pálcát; *Kakadinszky* vőmnek legujabb fejelésű Annuskát; *Oltay* Guidónak olthatlan szomjuságot; a nyirádi előljáráságnak békét; az ugyanottani esperes-plébános urnak pedig még egy gazdaasszonyt.

Egyébként pedig az adventi harmat környékezze meg mosolygós testeteket, éljeteit, virágozzatok, mint a bogáncskóró s ha új követválasztásra kerül a sor, emlékezzetek meg azzal régi hivatokra, hogy volt egy idő, mikor én is lelkesültem a szép szemekért, lángba borultam a Hazáért és imádom a tejfőlös kukoricza-prószát.

Éljeteit és bennetek a Hon!

Sármelléken, dec. 42-én 2904-ben.

Várbogyay Bogyay Máté m. p.,
a keszthelyi választókerület nyugalmazott képviselője.

Kiáltvány!

Az magyar néphöl.
Magyarok! Atyafiak!

Gyűn a muszka Tapújcéra, mert a kastéjjom tornyán Mátyás kirájj hollói farancia négyesre rendezkednek. A Doktor Nokedlinak az piké lájblját vasalgatták; Csillag-talan Esernyő vőm pedig heves ostromra készül a muzzka nők erányában az Antó Sándorkával.

Ily környülmények közepette elhatároztam, hogy szeretett kedves barátom, Rónai Béla ur borbély műhejjet angyali kis vőmnek adom át, ki is a borotválás művészetét a tördemici atyafiakon zökkenett áron fogandja végezendeni.

A Kuneli barátomnak 5 fogát harminc fillérért fogandja öblyös szájából kirántani; palotám bérlőinek tyukszeméből pedig finom koconsyát fogand főzni, melyet is a városi szegényeknek mérsékelt áron osztandi ki.

Magyarok! Atyafiak!!

A kékfestő borzadva fázdogál, mert oly szerencsétlenség esett házamon, aminő egészen kétségbe ejt. Mert az a kérdés, mejjlik bérlőm kedvesebb, a *Spiegli*-e vagy a Rónai? Egyik meglapatott, a másik meg — lopott! Egyik a föld felett a boltban ott hagyott ezer forintot, a másik a föld alatt behatolt a kaccába és el lopta az ezer forintot a bótú.

Spiegli oreája erre földerült, a Rónaira meg kiderült s ennek következtében Rónai testvérem az Urban és a kékfestős hordóban — bekerült. Az én nemesi kebelem pedig fölhevült ily botrányosan botrányos dolgok hallatára.

Egyéb bajok is akadoztanak!

Elromlott a masinyám, nem akarok az iparosoknak ujév előtt fűzetnyi. A melyik pénzt merészel túlem kérni, azt alaposan leteremtettézem, ugy, hogy elmegy aztán a kedvezettye még pénzt is kérni. Az volna szép, hogy csináltak velük mindent és én fizessek még nekik. Egyébként amelyiknek nem tetszik, pörölnön be, ugyis szeretek én pörölni. Van gyenyiális ficskálisom, jól érti ű a pöröket elveszegetni. Hja a Nokedli remek eszű gyerek; aminap is a Pógár pörbe olyan nacezerű kuriliali döntögetvénnyel citátumozott, hogy még a téns Papp járásbiróúr is elesudákozott fölötte. Ennek következtében én is elhatároztam, hogy ezután Nokedlival éldegélek, mer attu igen meggyűn az ember esze.

Hallom, hogy föl akarnak követgyelötnek is léptetnyi. No hát föllépek! A tornyombú hirdetem majd a következő igéket:

Tieztött pógártársak!

Ha rám szavaztok, mindenik kap három rőf kékföstöt előruhának s bruderschaftot ihatik Rónai kedves barátommal. Éljek én!

Harangi Lajcsi

diszfőstő és műzabáló.

Azt beszélük,

hogy a *zala-egerszegiek* a polgármesterüket *vörös lájblinak* keresztelték és spirituszba tették;

hogy az *alispán* Várhidinak jó modoráért legmelegebb elismerését fejezte ki s a megyei nemesi választmányánál a nevelés-

tan elsajátíthatása végett ösztöndíjat eszközölt ki számára;

hogy a *náprádfaiak* ujévutánra Várhidi Lajos polgármestert fogadták föl kánásznak;

hogy a megyei nemes urak közül *Bogyay Máté* és *Barcza László* társasköruttra indul *Eitner Jenővel* az első osztályon;

hogy *Záthureczky* Marczai bátyánk szeszgyára egy pár buga fülből árpalevet főz;

hogy a *Nokedli* fiskális erősen készül az *érettségi* vizsgára;

hogy a gyulakeszi plébános „hónapszamos” gazdasszonyt tart;

hogy a hegyesdi falábu mester a gyerekeket a *monostorapáti* korcsmában az ABC-re visszárul tanítja;

hogy a *Rechnitzer Sala* szoptatódajkát keres, miután nagy erélylyel hozzálátott a községi nép szaporításához;

hogy a diszeli bucsun *Ács Ferenc* újabb jószáglopásokra gondolt s kivilágoskivirradtig az *Antikával* dominozott;

hogy *Csillag Ernő* — Rónai üzletét átvette;

hogy a kis cementes *Pollák* arcát *Révfülpön* is kifényesítették;

hogy a zala-egerszegi *Bárány*-vendéglőben meleg szobák is kaphatók;

hogy a sümegi szolgabíró varázsfuvalyája befagyott;

hogy a *kővágó-örsi plébános* a kis gyerekei dajkálása miatt nem ér reá keresztelni sem (erről jövőre többet. Szerk.);

hogy a *Harangozó*-palotában a lakók Rónai borbélyt fogják felügyelőnek megválasztani;

hogy Béri Lexi az iparosifjak temetésén a dalárdát személyesen dirigálja;

hogy a *mindszentkállai* bucsun sok szó esett a közeli követválasztásról;

hogy *Rohoncy Pista* biró ur kezdi bevonní vitorláját;

hogy a I.-tomáji *administrator* könyezve bucsuzott el hiveitől és néppárti ujságokat ígért nekik küldeni;

hogy *Frisch Lipót* bátyánk kijelentette, hogy többé nem lesz Tapoleán borvásár;

hogy *Sós Pongrácz* állami anyakönyvi felügyelő utjártában a repedt sarkok iránt különös érdeklődést tanusított;

hogy a *kővágó-örsi evang. esperes* ur igen nagy marhákat akart *Hirsch Lipót*-nak eladni;

hogy *Lukonsz Gabi* az orvosi kongressuson tartott fényes sikerű szónoklatát a *keszthelyi* ujságokban is leírta;

hogy az *Eitner Jenő* társas-utazásra szólította fel *Barcza* Lacit!

hogy a *zalaszentgróti* özvegyemberek a konyha-nymphákat különös *előnyökben* részesítik;

hogy a *zalakoppányi* borok vetélkednek a tokai neccárral;

hogy az *alsó-lendvai* hercegi várban kísértetek járnak;

hogy a *novai* bizottsági tagválasztásokkor *Bezerédj* jegyző remekelt;

hogy a *zalaegerszegi* kir. ügyész urak a *Bulla*-ügyben a fülükre ültek;

hogy a „Szálló Leveleket” ezután senki sem fogja ingyért elvasni.

A Harangozó-palota Házasabályai.

1. A házmesteri hivatal és iroda az istállóban van, mindenki panaszával oda-forduljon, addig is, míg vöm hazakerül.

2. A kiporolás reggeli 9—10 óra közt minden zaj nélkül eszközöltessék.

3. Babevő napokon a lakók ágyuzása csak a tulajdonos lakásának ajtaja előtt, lopva kapd el módra végezhető.

4. Köpködni csak akkor szabad, ha nem látom.

5. A házbér 3 évre egyszerre előre fizetendő, hogy a kamatok fennakadás nélkül befizethetők legyenek a kőszegi takarékpénztárhoz.

6. Faggyugyertyát égetni tilos, a tökmagolajos káposzta azonban pityertojással élvezetes eledel.

7. Névnaponra mindenik lakos egy sült 4—5 kilós malaccal kedveskedjék.

8. Tüzeset alkalmával feleségem jaggatni fog.

9. Betöréses lopások ellen szeretett kebelbarátom *Rónai* borbély ur *jelen állapotában* kezességet vállal.

10. A palota kapuja télen 10, nyáron 11 órakor este bezáratik, ez időn túl a kocsis-házmester fogja végezni a be- és kieregetést 10, illetve 20 fillér azonnali lefizetés mellett, mely jövődelmát a reggeli jelentésnél fogom megfelezni.

11. A folyosókon legnagyobb rend és tisztaság uralkodjék, szemetes ládák a szalonokban tartandók.

12. Osztrák borbélyok, svájci óráskok, hohenhámi birkafejek a palotában tért nem nyerhetnek.

Aki ezen sajátkezü aláírásommal is megerősített házasabályokat a legszigorubban be nem tartja, az a Dr. Nokedli által perbe fogatik s mindaddig bírói üldöztesben részesül, míg a megjavulásnak kétségtelen tanujelét nem adja.

Tapolca, 1904. évi szept. 1-én.

Harangi Lajos s. k.
nemességet váró palota-tulajdonos.

ELLENŐR.

Várhidi ur pőröl. Bizalmas tudósítást vettünk arról, hogy a zala-egerszegi finom modoru polgármester Várhidi-Walach Lajos a „Szálló Levelek” ellen sajtópört készül indítani. Nehogy azt higgye Várhidi polgármester, hogy megijedtünk s többé támadni nem fogjuk s mivel azt akarjuk, hogy minél több bűnét legyen módunkban az esetleges sajtópörben reá bizonyítani, megnyugtatósára már most jelezzük, hogy lapunk jövő számában miről fogunk írni.

1. A *Kesseldorferné* 1375 koronájáról.

2. A tervrajzairól a *gőzfürdőnek*.

3. Az 1902. és 1903. években eszközölt *ártézi* kutforrásokról.

4. Egy városi *helypénzszedőnek* miért akarta 60 koronás havi fizetését 100 koronára *felszóróztatni*?

5. A városi téglagyár üzeméről.

6. A *Czinder István fiának a paripájáról*.

7. A 7 nap tartó *budapesti utiköltségekről benyújtott számláról, holott a 7*

napból csak 4-et töltött Budapesten, a másik 3 napot meg szülei látogatására fordította Miskolcon, de ezt is a várossal fizettette meg.

8. Az ülő *illemhely szagtalánítását a lakásán miből eszközölteti?*

Lássa tehát tisztelt *Várhidi*. Adat van elég s mi kérlelhetetlen szigorral fogunk önnel érdeme szerint elbánni. S felhívjuk, hogy azonnal adja be lemondását, mert botránys dolgai elébb-utóbb a büntető bírósághoz fogják önt hajtani.

A tapolcai rendőrség fizetése emelését elhatározta nemrég a községi képviselő-testület, de nincs sok köszönet benne. A közrendőrök és a rendőrőrmester fizetése között 40 korona az évi különbözet. Pedig hát a rendőrőrmester 20 éven tuli időt töltött immár el közmegelegedésre nehéz szolgálatában, mégis a városi képviselők közül a *Nokedli* doktor, ez a modern jogtudós addig-addig heccelte a képviselőtársait, míg a rendőrőrmester fizetésemelés iránti kérelmét elutasították. Utánna néztünk a dolognak s mondhatjuk, a *Nokedli* bosszuállásában találjuk csak föl megfajtását eme méltatlanságnak. Ugyanis a *Nokedli* egyéb tengeradóssága között igen sok adóhátralékkal is tartozik, e miatt a városi rendőrőrmester a végrehajtóval tette nála tiszteletét, lefoglalván a *Nokedli* valamennyi bajszkötőjét. Ahol a *Nokedli* szabják meg az igazságot, ott jajj annak, aki igazságot keres. Jövő számunkban egész leplezetlenül jellemezni fogjuk dr. *Nokedli*-t, ezennel fel is hívjuk reá olvasóink figyelmét.

Henceg a kis timár! Minap a sümegi kaszinóban történt, hogy Solyomy Tivadar bizalmas beszélgetést folytatott a sümegi bíróválasztásról és egész őszintén nyilatkozott, hogy megkérték őt, miszerint *Balasics Józsefet*, mivel sok az adóssága s e miatt a bíróság csak romlására lehetne, ne jelölje a városi bírói állásra. A hencegő kis timár Solyomy Tivadarnak erre azt vágta vissza: „*Láttam én már főbíró is, akinek sok adóssága volt!*” Jellemző dolog, hogy egy éretlen gyerek ily meggondolatlanul csacsog.

„**Te, meg én!**” Ily cím alatt az egyik zalamegyei ujságoeskában egy vers jelent meg, melynek halhatatlan költője a diszeliak fakó poétája, az az *Ács Ferenc*, akinek bűneit a „Szálló Levelek” csak a mult számban ismertette egész röviden. Ez a vén tolvaj ismét ahhoz a megvesztegető hatással bíró fegyveréhez fordul, amelyik igen bevált egész életén át, mert feleségéhez az „árva madárkához” zümmög édes nótát. Bizonyára megint egy darab Bertalan jószágot akarna nevére sinkófalni, hogy a fatytyugyerekeknek is, meg az uzsorás testvére leányának minél többet hagyhasson. Hir szerint *Harczfi Pista* népgyűlés egybehívását tervezi a diszeli milleniumi kertben, hol a mezitlábos szónok a *gyulakeszi plebános ur* leend, aki *Ács Ferenc* ötvenéves házassági jubileumán khaldeus nyelven fogja előadni: — „*Méne, thékel, fáresz!*” (Magyarul: „megvizsgáltattál, könnyűnek találtattál, elítéltettél.”) — Valóban találóbb szónoklat alig hangozhatna el a diszeli disztérről. E rövid három szóban eléggé érdemei szerint van *Ács Ferenc*

méltatva. Hogy dr. Fischer Gyula takarékpénztári igazgató, személyéhez intézett felhívásunkra mit tett, erről a jövő számban fogunk részletesen megemlékezni, addig is türelmet kérünk.

Kérelem a posta és távirda tek. igazgatóságához. Olvasóink nap-nap után panaszzal fordulnak hozzánk, hogy a Szálló Leveleket nem kapják meg. Különösen a *kövágó-örsi* és a *zala-egerszegi* postahivatalok ellen emeltek többszörösen panaszt. Felkérjük az igazgatóságot, kegyeskedjék oda hatni, hogy lapunkat a postahivatalok oda érkezése után továbbítsák, mivel első sorban mi az *előfizetőinknek* tartozunk lapot küldeni. A másik kérelmünk az, hogy a Szálló Leveleket a kiadóhivatalba is igen megkésve küldi meg a *győri* posta. Legutóbb is előfordult, hogy a szállító-level már november 6-án Nyíradon volt, a csomag pedig csak 9-én érkezett meg. Ha a kir. postahivatalok nem segédkeznek nekünk a lap expedálásában, úgy nem válthatjuk be azon kötelező ígéretünket, hogy a lap pontosan fog megjelenni.

Népgyűlések mindenfelé. A jelenlegi parlamenti helyzetből folyólag az egyesült ellenzéki pártok tiltakozó népgyűléseket tartanak, csak a zalamegyei ellenzék hallgat. Azt beszéljük, hogy a tapolcai választókerületben legközelebb *Mindszentkállán* fognak egy tiltakozó népgyűlést tartani, amelyen a vezérszónok, a süket *Takács Gyula* fogja sanyargatni a hallgatóságot s poharát üríti szeretett barátja, a szépeplékű Bulla Antal egészségére!

Pártoljuk a Szálló Leveleket. Ez a lap az, mely bátran hirdeti az igazságot; ez a lap az, mely minden jogos panaszt dijtalanul közöl.

Előfizetési ár:

egész évre . . . . . 10 korona,
félévre . . . . . 5 korona.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Mindazok, kik a „Szálló Leveleket” tízéves pályafutása alkalmából üdvözlölni szívesek voltak, ezuton fogadják a szerkesztőség hálás köszönetét.

Karbunkulus dr. Nagyszerű! Jöjjön mielőbb a többi is! Epedve várjuk!

Nemo kapitány. Köszönjük, de nem kérünk belőle.

Tapolcára. Igen, leleplezzük a maga silányságában a káplán urat, mert évek óta összetett kezekkel nézni bűnös üzemeit nem fogjuk. Söprögetni való lesz elég! Köszönet.

Légrád. Magyar embernek a neve és legyen magyar!

Z.-Egerszeg (J). Természetesen végigverjük, annyi adatunk van, hogy egész esztendőre is telik. Várom az ígértet!

D. L. Ily kiosi pontokkal ne foglalkozunk. A nagyfejűek között is elég bunkozni való akad! Szíves megemlékezését köszönöm! Üdv a Miska bácsinak is.

Izabella. Későn jött e számunkhoz, csak röviden emlékeztünk meg. A napokban ott lesznek. Szóval minpent megheszélhetünk. Szervusz!

F. G. Az volna még csak a jó, hogy mi az osztálysorsjáték huzásait nyilvántartsuk. Miért nem kívánja még azt is tőlünk, hogy azt is megoldassuk, az egerszegi polgármester lábujján hány gomb van.

N. J. Panaszodik, hogy nem kap lapot. Tesék előfizetni s akkor nem lesz oka a panaszra.

Novára. Legközelebb sort ejtünk az ott lefolyt megyei bizottsági tagválasztásra s Bezerédj jegyzőt is bemutatjuk.

Többeknek lapunk jövő számában felelünk.

◆ Lapunk karácsonyi számába hirdetések jutányos árban felvesz a kiadóhivatal. ◆

Apró hirdetések.

Mindenfajtu felpofozásokat a legnagyobb választékban és árban vásárol
a kölyök tapolcai Cementes.

Koresmai engedélyeket, italmérési jogokat jó árban megvesz

Tapoleán: *Frisch László* ur.

Vén tolvajok évi tisztelet-díj mellett felügyelő-bizottsági tagként jelentkezzenek

Dr. Fischer Gyula,
takarékpénztári igazgatónál
Tapoleán.

Ezuton vagyok bátor tisztelt árendásaimat figyelmeztetni, hogy a lakásukon pénzt ne tartsanak, hanem egész bizalommal helyezték el Rónai Béla kedves barátom borbély-üzletében.

Mély tisztelettel:
Harangi Lajcsi,
disz-palota tulajdonos.

Pályázat! Egy sovány, tartatlan gebe, a drága fiam lovaglási művészetének minél magasabb fokra való emelése céljából sürgősen kerestetik. A város tulajdonát képező kineztári lovak előnyben részesülnek.

Dr. Czilinder Pista,
kéténeji Don Juan!

? ? ? ? ? ! ! ! ! !

Mi ez?!

(Küldje meg)

(Még van 1000 forint)

Paprikás tejfölös nokedlit akarok enni, mert ebben az esztendőben ma nyertem meg az első peremet, melyből tisztelet és munkadíjam 49 és 1/2 fillér.

Ajánlatot elfogad

Dr. Nokedli s. k.,
disz-biskális.

Értékes tajtpipák, új kantárok és valódi gráci lóden-sapkák lothatók

 a díszeli bucsun!

Kikérem magamnak!

hogy másként eimezzem, mint

Méltóságos

Harczfy Pista uraság,
Díszel.

Imádott drága nőmhöz „Te meg én” cím alatt most irtam az 1000-ik versemet. Illő, hogy ismét 8—10 ezer forintot érő vagyont irathassak nevemre viszonzásul.

Ács Ferenc s. k.,
vén tolvaj.

Helypénz szedők! kiknek feleségeik a feleségem friezeurözéséhez értenek: havi 100 kor. városi kasszából kifizetendő fizetéssel felvételnek.

Walach Lajos,
Zala-Egerszeg díszpolgára.

Társzerkesztőt keres a „Szálló Levelek”. Javadalmazás: a potyázó előfizetők-től beérkezendő összeg.

A szerkesztőség.

Olcsó pénzkölcsön!!!

A „SZÁLLÓ LEVELEK” szerkesztősége már több mint egy év óta a vidék föld- és házbirtokosainak

olcsó, törlesztéses pénzkölcsönöket

szerez telekkönyvi betáblázásokra. Rövid egy év alatt több mint

2 millió koronányi kölcsönt

közvetített a legelőkelőbb és legtekintélyesebb hazai és külföldi pénzintézeteknél.

Közvetítési díj a megszavazott és folyósított tőke 1—2%_o-a.

Lebonyolítási idő: legkésőbb 14 nap.

Aki meglevő tartozását olcsóbbra átváltoztatni (convertálni) akarja: aki jelenlegi kölcsönénél magasabb összeget óhajt felvenni, forduljon bizalommal a „Szálló Levelek” szerkesztőjéhez, kivel minden hétfőn és csütörtökön lehet személyesen érintkezni Nyíradon.

Minden levélbeli megkeresésre díjtalanul válaszolunk, még levélbélyeg sem kell a válaszadáshoz.

70 évtől lefelé eszközöltetnek kölcsönök már 300 koronától kezdve.

A lebonyolításhoz szükséges: telekkönyvi hiteles másolat; kat. birtokiv; adó- és becsü-bizonyítvány; községi bizonyítvány az ingatlan árvizmentességéről.

A telekkönyvi kivonatokon kívül az összes okmányok bélyegmentesek.

* Számptalan elismerő és hálanyilatkozat!!! *

Gyors, pontos megbízható, discret lebonyolítás!